

[Indenrigsministeren.]

beskæftiget sig med dette, vil resultere i en værdifuld hjælp i arbejdet med at finde frem til den endelige løsning af dette spørgsmål. Når spørgsmålet ikke er med i denne buket, er det simpelt hen, fordi vi gerne ville se, hvordan denne buket blev modtaget, og hvordan udvalgsarbejdet forløb.

Derimod er der et andet spørgsmål, som kan drages frem, og som jeg gerne vil understrege over for det ærede medlem hr. Ove Hansen. Det er problemet, der ville opstå, såfremt kommunerne skulle komme i den situation — hvad jeg tvivler på; jeg mener ikke, der er nogen kommune, der har været i den situation — at de ikke kunne få lån. Her er problemet, om vi har den nødvendige lovhjemmel til at kunne hjælpe kommunerne i den givne situation, og denne lovhjemmel har vi, nemlig i loven om Kongeriget Danmarks Hypotekbank, idet 4. afdeling i hypotekbanken beskæftiger sig med kommunernes lån, og denne afdeling kan udvides. Jeg har tal for det, men dem kan jeg give i udvalget; det er en temmelig lang historie. Men dér har vi altså lovhjemmelen, og med finansministerens tilslutning kan man udvide 4. afdeling, så hypotekbanken får mulighed for, hvis den situation skulle opstå, at kommunerne kommer i vanskeligheder og ikke kan opnå de fornødne lånetilsagn, at klare dette.

Derimod tror jeg, at det er meget vigtigt med den finansieringsbistand, som vi har sat ind i lovforslaget, hvorefter vi netop kan hjælpe de kommuner, som ellers ville være angst for at gå ind i en aktiv jordpolitik af skræk for, at der skulle opstå en situation, hvor man ikke kunne afsætte den jord, man havde fået enten ved almindelig handel eller ved forkøbsret, og derfor har holdt sig tilbage — og det er det, jeg i nogen grad tror er sket ude omkring, hvad jeg senere skal komme tilbage til.

Endelig var det ærede medlem hr. Ove Hansen inde på et andet spørgsmål, som heller ikke er uvæsentligt i forbindelse med byggemodning og bymodning, som jo er vigtige faktorer i udbuddet af byggegrunde, nemlig spørgsmålet om vandløbslovgivningen, eller skal vi kalde det kloakeringslovgivningen. Det er et problem, som i øjeblikket behandles i spildevandskommissionen. Det underudvalg, der behandler disse

problemer, altså problemerne i relation til kommunerne, har netop i disse dage gjort sig færdig, og når spildevandskommissionen forhåbentlig og formodentlig vil gøre sig færdig ret hurtigt — det har regeringen henstillet at den gør, og jeg går ud fra, at denne henstilling følges — så er det netop fordi vi ønsker at få løst disse problemer så hurtigt som muligt, fordi vi ved, at disse problemer er store problemer for kommunerne. Jeg kan også nævne den henvendelse, vi har fået fra de kommunale organisationer, som holdt et møde om alle disse spørgsmål på Bygholm i efteråret. Det drejer sig om de 4, skal vi sige ordinære kommunale organisationer plus Københavns og Frederiksberg kommuner. I den henvendelse, de har rettet til regeringen, er det netop understreget, at det var meget vigtigt, at vi fik dette bragt i orden, og det har vi i vore forhandlinger taget ad notam og derfor, som jeg nævnte, bedt spildevandskommissionen om at gøre sig færdig. Skulle der opstå problemer, inden man får løst det principielle, foranklingen af hele dette spørgsmål, ja, så er det givet, at vi må se på disse spørgsmål langs hen ad vejen, som de opstår.

Jeg skal ikke komme ind på så farlig mange tal om kommunernes jorderhvervelse. Det ærede medlem hr. Jacob Sørensen sagde, at han havde forstået det sådan, at denne lov havde den særlige mission at skaffe kommunerne mere jord, og det havde jeg også givet udtryk for i bemærkningerne, og det er selvfølgelig rigtigt. Det ærede medlem sagde, at hvis vi skulle have en forkøbsret, så var det naturligt, at det var kommunerne, der havde den. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig i lovforslagets opbygning, at det er naturligt, at kommunerne har denne forkøbsret inden for inder- og mellemzonerne. I denne situation er det ærede medlem og lovforslaget — havde jeg nær sagt — enig med kommunale organisationer, der også holder på, at det skal være kommunerne, der skal have den.

Men det ærede medlem gik et skridt videre, og dertil vil jeg gerne gøre et par kommentarer. Det ærede medlem sagde, at han mente ikke, det var nødvendigt. Han mente ikke, det var nødvendigt af hensyn til kommunernes opkøb af jord, idet man nok kunne klare det på de sædvanlige vilkår, og det ærede medlem hr. Niels Ravn var, jeg